

Dobiegły końca trwające ponad pięć miesięcy prace konserwatorskie przy cudownej figurze Matki Bożej Sierpeckiej.

Zadanie udało się sfinansować głównie dzięki dotacji przyznanej przez: Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w wysokości 55 000 zł oraz środkom własnym parafii w wysokości 2 000 zł. Realizacja prac była również możliwa dzięki inicjatywie i zaangażowaniu kierownik Delegatury w Płocku WUOZ w Warszawie p. Jolanty Sobierajskiej.

Trudne i czasochłonne prace konserwatorskie zostały zrealizowane przez warszawską pracownię konserwatorską "Malatura" prowadzoną przez p. Paulinę Gref.

W wyniku współpracy głównego wykonawcy z historykami sztuki oraz rzeczoznawcami założono, iż rzeźba może być starsza niż przypuszczano i pochodzić z ok. 1340 r. Z kolei rozpoczęte w lutym 2020 roku liczne badania fizykochemiczne wykonane we współpracy z Międzyuczelnianym Instytutem Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki warszawskiej i krakowskiej ASP oraz innymi badaczami, wykazały m.in. że figura została wyrzeźbiona z drewna wierzbowego.

Nie tylko udało się zahamować proces destrukcji i poprawić stan techniczny obiektu, ale także odzyskać pierwotne wartości historyczne i artystyczne. Najcenniejsze zachowane fragmenty to odzyskana spod przemalowań pierwotna, świetlista karnacja Madonny i Dzieciątka oraz jaśniejsze maforium i włosy.

Fot. 1 Fragment figury Madonny Sierpeckiej przed i po konserwacji.

Odkryto że Madonna w przeszłości została przecięta poniżej kolan i skrócona o ok. 7 cm, jednak podjęto decyzję o nierekonstruowaniu niezachowanego fragmentu płaszcza i sukni. Udało się za to

przywrócić brakujące centymetry skróconej postaci Dzieciątka, dzięki czemu prawa dłoń Madonny odzyskała właściwe proporcje.

Fot. 2. Fragment figury w trakcie konserwacji: ubytki drewna, gwoździe, fleki w obszarze korpusu Madonny.

Fot. 3. Fragment figury w trakcie konserwacji: przecięta i skrócona postać Dzieciątka, ubytki drewna prawej dłoni Madonny, odzyskanie stópki Dzieciątka spod wtórnych warstw.

Fot. 4. Fragment figury w trakcie konserwacji: przecięta i skrócona postać Madonny, ubytki drewna w partii piersi i sukni Madonny.

Niestety nie zachowało się pierwotne opracowanie partii szat. Na podstawie ustaleń podjętych w ramach licznych Komisji Konserwatorskich wrócono do rozwiązań najbliższych technice i kolorystyce analogicznych przedstawień rzeźb z tego okresu i regionu. Zrekonstruowano złoty płaszcz i srebrną suknię Madonny oraz złotą szatę Dzieciatka.

